

Rezultate: Rezultatele obținute au indicat o rezoluție favorabilă în 19 din cele 21 cazuri monitorizate, manifestată prin dispariția completă a durerii și a semnelor inflamatorii locale. Evaluarea post-tratament realizată la un interval de 6-12 luni a evidențiat reducerea semnificativă a ariei leziunilor periapicale, fiind observate procese avansate de regenerare osoasă. Monitorizarea evoluției clinice și tabloului radiologic a evidențiat stabilitate terapeutică și confirmă contribuția sistemului Thermafil în menținerea unei sigilări eficiente a spațiului endodontic.

Concluzii: Sistemul Thermafil a demonstrat performanță în tratamentul endodontic, reprezentând rezultate clinice și radiologice optime. Beneficiile identificate rezidă în capacitatea tehnicii de a asigura o sigilare tridimensională ermetică, fapt ce favorizează vindecarea țesuturilor periapicale

Cuvinte-cheie: Thermafil, tratament endodontic, periapical, sigilare, tridimensional.

BENEFITS OF ENDODONTIC TREATMENT USING THE THERMAFIL OBTURATION SYSTEM

Boghean Vladislav, student, Faculty of stomatology, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Marcu Diana, PhD, assoc. prof., Department of odontology and periodontology „Sofia Sîrbu”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background: Endodontic therapy has undergone significant development in recent years, therefore situations that previously required tooth extraction can now be successfully managed due to modern techniques and materials. The concept of correct and effective endodontic treatment is based on the principles of debridement, disinfection and sealing of the endodontic space. In this context, the Thermafil system was introduced to obtain a three-dimensional obturation, with superior adaptation to the canal walls and uniform distribution along the entire working length. Due to the properties of thermoplasticized gutta-percha and its controlled insertion mechanism, these systems support the achievement of a hermetic seal of the endodontic space.

Objective of the study: Evaluation of the efficiency of the Thermafil system in endodontic practice in cases with periapical lesions.

Material and methods: A retrospective clinical study was conducted on a group of 21 patients presenting periapical lesions. The research was based on the analysis of clinical and radiological data. The evaluated parameters included the dynamics of pain symptoms and changes in bone density in the periapical area.

Results: The obtained results indicated a favorable resolution in 19 out of the 21 monitored cases, manifested by the complete disappearance of pain and local inflammatory signs. Post-treatment evaluation performed at a 6-12 month interval revealed a significant reduction in the size of periapical lesions, with advanced processes of bone regeneration being observed. Monitoring of clinical evolution and radiological findings demonstrated therapeutic stability and confirmed the contribution of the Thermafil system in maintaining an effective seal of the endodontic space.

Conclusions: The Thermafil system demonstrated good performance in endodontic treatment, showing favorable clinical and radiological outcomes. The identified benefits lie in the ability of the technique to provide a hermetic three-dimensional seal, which favors the healing of periapical tissues.

Keywords: Thermafil, endodontic treatment, periapical, sealing, three-dimensional.

ABORDAREA MULTIFACTORIALĂ A STĂRII DE BINE LA PACIENȚII CU DEREGLĂRI TEMPOROMANDIBULARE

Bordeniuc Gheorghe, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Fala Valeriu, dr. hab. șt. med., prof. univ., m.c. a AȘM, șef catedră, Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Lacusta Victor, dr. hab. șt. med., prof. univ., Academician, șef catedră, Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF "Nicolae Testemițanu"

Introducere. Conceptul de well-being a apărut ca o aprofundare a evaluării calității vieții, depășind simpla apreciere a simptomelor și incluzând dimensiuni psihologice, funcționale și adaptive ale stării pacientului. În patologia temporomandibulară, unde manifestările clinice sunt heterogene, iar relația dintre simptomatologie, stres, adaptare și severitatea bolii este complexă, investigarea stării de bine poate oferi un cadru suplimentar pentru caracterizarea individuală a pacientului.

Scopul lucrării. Elaborarea unei abordări multifactoriale de evaluare a stării de bine la pacienții stomatologici cu dereglări temporomandibulare, în baza datelor din literatura de specialitate și a materialelor proprii.

Material și metode. A fost realizată o analiză integrativă a literaturii și a observațiilor clinice proprii privind starea de well-being la pacienții cu dereglări temporomandibulare. Pe această bază a fost conturat un model multifactorial de apreciere, structurat pe șase direcții: (1) specificul de manifestare al indicilor psihosomatici; (2) intensitatea factorilor de well-being și abaterea lor de la normă; (3) dinamismul modificărilor în timp, spontan sau sub tratament; (4) severitatea exprimării factorilor identificați; (5) asocierea dintre well-being, manifestările clinice și patologia concomitentă; precum și (6) potențialul de adaptare și stresorezistența.

Rezultate. Abordarea propusă a evidențiat caracterul multidimensional al stării de bine la pacienții cu dereglări temporomandibulare și utilitatea delimitării a șase factori majori de analiză. Acești factori permit aprecierea spectrului manifestărilor, a gradului de deviere față de normă, a dinamicii evolutive, a nivelului de severitate și a variabilității asocierilor dintre well-being și expresia clinică a bolii. De asemenea, modelul subliniază importanța potențialului de adaptare și a stresorezistenței în interpretarea particularităților individuale ale pacientului.

Concluzii. Evaluarea stării de bine reprezintă un indicator important în caracterizarea complexă a pacientului cu dereglări temporomandibulare. Abordarea multifactorială propusă poate contribui la personalizarea diagnosticului și la individualizarea strategiilor de tratament.

Cuvinte-cheie: well-being, dereglări temporomandibulare, abordare multifactorială, personalizarea diagnosticului, stresorezistență.

MULTIFACTORIAL APPROACH TO WELL-BEING IN PATIENTS WITH TEMPOROMANDIBULAR DISORDERS

Bordeniuc Gheorghe, PhD, assist. prof., Department of interdisciplinary dentistry and oral rehabilitation, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Fala Valeriu, PhD, ScD, univ. prof., Corresponding Member of the ASM, Head of department, Department of interdisciplinary dentistry and oral rehabilitation, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Lacusta Victor, PhD, ScD, univ. prof., Academician, Head of department, Department of alternative and complementary medicine, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. The concept of well-being emerged as a further development of quality-of-life assessment, going beyond the mere evaluation of symptoms and encompassing the psychological, functional, and adaptive dimensions of the patient's condition. In temporomandibular pathology, where clinical manifestations are heterogeneous and the relationship among symptomatology, stress, adaptation, and disease severity is complex, the assessment of well-being may provide an additional framework for individualized patient characterization.

Objective of the study: To develop a multifactorial approach to the assessment of well-being in dental patients with temporomandibular disorders, based on evidence from the specialized literature and the authors' own materials.

Material and methods. An integrative analysis of the literature and the authors' own clinical observations regarding the state of well-being in patients with temporomandibular disorders was performed. On this basis, a multifactorial assessment model was outlined, structured around six directions: (1) the pattern of manifestation of psychosomatic indicators; (2) the intensity of well-being factors and their deviation from normality; (3) the dynamics of changes over time, either spontaneous or treatment-related; (4) the severity of expression of the identified factors; (5) the association between well-being, clinical manifestations, and concomitant pathology; and (6) adaptive potential and stress resistance.

Results. The proposed approach highlighted the multidimensional nature of well-being in patients with temporomandibular disorders and the usefulness of distinguishing six major factors of analysis. These factors allow the assessment of the spectrum of manifestations, the degree of deviation from normality, the dynamics of evolution, the level of severity, and the variability of associations between well-being and the clinical expression of the disease. The model also emphasizes the importance of adaptive potential and stress resistance in interpreting the individual characteristics of the patient.

Conclusions: The assessment of well-being represents an important indicator in the complex characterization of patients with temporomandibular disorders. The proposed multifactorial approach may contribute to personalized diagnosis and the individualization of treatment strategies.

Keywords: well-being, temporomandibular disorders, multifactorial approach, personalized diagnosis, stress resistance.

EFICIENȚA CHESTIONARELOR DE AUTOEVALUARE CA INSTRUMENT DE DIAGNOSTIC PREZUMTIV ÎN DIAGNOSTICAREA BRUXISMULUI

Botezatu Ana-Maria, studentă, Facultatea de stomatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Uncuța Diana, dr. hab. șt. med., conf. univ., șef catedră, Catedra de propedeutică stomatologică „Pavel Godoroja”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Bordeniuc Gheorghe, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Cheptanaru Olga, dr. șt. med., conf.univ., Catedra de propedeutică stomatologică „Pavel Godoroja”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Bruxismul reprezintă o parafuncție manifestată prin scrâșnirea sau încheștarea involuntară a dinților. Prevalența ridicată la adulți este estimată la 22–30 % pentru forma diurnă și 8–16 % pentru cea nocturnă. Deoarece diagnosticul definitiv necesită echipamente specializate, identificarea precoce a pacienților cu risc prin metode non-invasive este esențială în practica stomatologică.

Scopul lucrării. Evaluarea eficienței chestionarelor de autoevaluare ca instrument de diagnostic prezumtiv, pentru a determina probabilitatea prezenței bruxismului și pentru stabilirea necesității direcționării pacientului către metode de investigație aprofundate (electromiografie sau bruxchecker).

Material și metode. Studiul a fost realizat prin analiza literaturii de specialitate recente din baze de date medicale PubMed, Google Scholar și Biblioteca Națională a Republicii Moldova. S-a urmărit corelația dintre simptomatologia raportată subiectiv de pacient și prezența semnelor clinice obiective observate în timpul examenului intraoral.

Rezultate. Distribuția scorurilor indică predominanța categoriei de risc moderat, care reprezintă 53% din participanți. Categoria de risc ridicat include 30% dintre subiecți, evidențiind o proporție semnificativă de pacienți cu probabilitate crescută de bruxism, ce necesită investigații suplimentare. Categoria de risc scăzut a fost identificată la 27% dintre pacienți, reprezentând cea mai redusă pondere. În baza datelor obținute s-a